

Audycja 65, Tem: „Wiek Ewangelii”, Sobota 21.10.2006. Godz. 7-8 wieczór.

Dobry wieczór Państwu! W audycji „Wczoraj Dziś i na Wieki”, witają się z państwem: Przemysław Merski, Tadeusz Żurek oraz Ireneusz Kołacz. W dzisiejszej audycji chcieliśmy naszym słuchaczom przedstawić wejście w Nowy okres Planu Bożego, tak zwany Wiek Ewangelii, albo Nowy Testament Naszego Pana i Zbawcy Jezusa Chrystusa. Z rozpoczęciem się Nowego Testamentu, możemy zauważyć, że wielki Boży Plan odkupienia rasy ludzkiej od grzechu i śmierci i odnowy ludzkości postępuje naprzód i wchodzi w nową fazę, nową erę. Nawet kalendarz ustalony w VI wieku, przez (Dionisius Exiguus) z pewną pomyłką, która jest bez znaczenia, przyjął narodzenie Pana Jezusa jako punkt zerowy. Odtąd czas liczy się przed naszą erą albo naszej ery. Przed Chrystusem albo po Chrystusie.

Słowo *Nowy* w „*Nowym Testamencie*”, ma szczególne znaczenie, według którego do Biblii Hebrajskiej, którą Chrześcijanie nazywają Starym Testamentem, coś nowego i wspaniałego zostało dodane. Coś, co było przez wieki zakryte, teraz zostało objawione jak pisze Św. Paweł: „*Tego Kościoła służą zostałem zgodnie z postanowieniem Boga, powziętym, co do mnie ze względu na was, abym w pełni rozgłosił Słowo Boże, Tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego.*” Kolosan 1:25-26 Od czasu, kiedy nasi pierwsi rodzice byli skazani na śmierć, aż do Księgi Malachiasza, ostatniego ze Starotestamentowych prorockich pisarzy, Pan Bóg kontynuował przypominać swojemu ludowi o swoim zamierzeniu, że w słusznym czasie pošle im Odkupiciela. Takiego, który w jednej osobie będzie odkupicielem, władcą i królem zdolnym rządzić światem w sprawiedliwości. Jakkolwiek pozornie przez cały ten czas nie było pewnych dowodów, że te obietnice kiedykolwiek się spełnią, to Nowy Testament odsłonił historię przyjścia obiecanego nasienia, o którym pisał prorok Izajasz mówiąc: „*spocznie władza na jego ramieniu.*” Izaj. 9:5

Słowo Ewangelia znaczy (z greckiego, *euangelion* dosłownie „*Dobra Nowina*”, wesola, radosna nowina szczególnie o łasce Bożej w Jezusie Chrystusie i o Królestwie Bożym. Mamy cztery Ewangelie, ale w Biblii Ewangelia nie występuje w liczbie mnogiej, ale jako jedna Ewangelia, „*Ta Ewangelia*”. Filip. 1:7 „*Słuszna to rzecz, abym tak myślał o was wszystkich, dlatego, że mam was w swoim sercu, boście wszyscy wraz ze mną współuczestnikami łaski zarówno wówczas, gdy jestem w więzieniu, jak i w czasie obrony i umacniania ewangelii.*” Pierwotny Kościół wiedział o istnieniu czterech Ksiąg Ewangelii, ale uważali, że to jest jedna Ewangelia przedstawiona według czterech różnych ludzi, mówiąca o Królestwie Bożym „*Przyjdź Królestwo twoje, Bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi.*” Mat. 6:10; „*J będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec.*” Mat. 24:14

W przeciwieństwie do Ksiąg Starego Testamentu, które powstawały stopniowo w okresie ponad tysiącletnim. Księgi Nowego Testamentu w tym cztery Ewangelie powstały w stosunkowo krótkim czasie, w pierwszym stuleciu naszej ery w latach od 51 do 96 po Chrystusie, napisane zostały w języku greckim. Wyjątek stanowi Ewangelia Św. Mateusza, która była

napisana w języku aramejskim, ale też przetłumaczona na język grecki, dlatego nigdy nie znaleziono Ewangelii w Języku Aramejskim. Ewangelie, chociaż posiadają biograficzne elementy nie są biografią, chociaż posiadają poezje i krótkie opowiadania, one nie są zbiorem utworów wybranych z różnych autorów. Chociaż zawierają wskazówki w kierunku rozpoczęcia nowego życia, to jednak nie są zbiorem praw, chociaż zawierają mądre powiedzenia, to jednak one nie są kolekcją rozsądnych myśli. Ewangelie są w rzeczywistości same w sobie unikalne, jak sama nazwa wskazuje, one są po prostu uroczystym obwieszczeniem dobrej nowiny.

Dlatego pisarze Ewangelii, Mateusz, Marek, Łukasz i Jan zostali nazwani Ewangelistami, bo byli zwiastunami dobrej nowiny. Dla tej przyczyny Pisarze Ewangelii sami się nie identyfikują, ponieważ jedynie Jezus Chrystus występował i odgrywał główne znaczenie, a oni zadowolili się pozostać anonimowymi pisarzami. Ale pomimo tego zbożnego życzenia, jednak na podstawie drobnej przypadkowej nieświadomej intymnej wypowiedzi tych pisarzy o własnej osobie, można było ich zidentyfikować. Naprzykład Marek, którego mama Maria miała dom w Jeruzalemie, opisuje o młodym człowieku, który podążał za aresztowanym Panem Jezusem, jak czytamy: „*A pewien młodzieniec, mając narzucone prześcieradło na gołe ciało, szedł za nim. I pochwycili go. Ale on pozostawił prześcieradło i uciekł nagi.*” Mar. 14:51-52 Również „*mężczyznę niosący dzban z wodą*”, prawdopodobnie był Marek osobiście jak czytamy: „*I posłał (Pan Jezus) dwóch uczniów swoich, i rzekł im: Idźcie do miasta i spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody; za nim idźcie*” Mar. 14:13

Ewangelie Mateusza, Marka i Łukasza są nazwane Ewangelią synoptycznymi, gdyż posiadają dużo wspólnych cech, pomimo indywidualnej charakterystyki daje się zauważyć wyraźne wspólne podobieństwo. Naprzykład dziewięćdziesiąt pięć procent z 661 wersetów Ew. Marka, 600 zostało odtworzone albo dokładnie podane w Ew. Mateusza, a 350 w Ew. Łukasza, tylko trzydzieści jeden z Ew. Marka wersetów nie są użyte ani w Ew. Mateusza ani Ew. Łukasza. Natomiast Ew. Jana różni się od pozostałych koncentrując się na aspekcie duchowym Marek nie był uczniem Pana Jezusa, ale egzegeci biblijni uważają, że był jakby asystentem Apostoła Piotra i od niego jako naocznego świadka zaczerpnął materiał do napisania Ewangelii. Tradycja podaje, że Marek był założycielem zboru w Aleksandrii, a kościół koptyjski uważa, że był ich pierwszym biskupem.

Autorstwo Ewangelii mateusza kojarzy się z Mateuszem, którego sam, określił jako urzędnika podatkowego. Mat. 10:3. W tej samej Ewangelii mamy zapis jak Pan Jezus powołał Mateusza na apostoła, gdy ten siedział w swoim biurze podatkowym. Mat. 9:9. Tradycja łączy Mateusza z miastem Syryjskim Antiochią gdzie po raz pierwszy uczniów Chrystusa nazwano Chrześcijanami. Dziej. Ap. 11:26 Ewangelista Łukasz, jako jedyny pisarz Nowego Testamentu, był z pochodzenia poganinem z wykształcenia lekarzem, pochodził z Antiochii, tradycja podaje że był bratem Tytusa. Łukasz towarzyszył w podróżach Apostołowi Pawłowi i napisał również Dzieje Apostolskie. Ewangelia Jana, to jako dowody autorstwa Apostoła Jana, są wzmianki, które odniósł do swojej osoby „*A gdy Jezus ujrzął i ucznia, którego miłował*”, oraz „*A jeden z jego*

uczniów, którego Jezus miłował, siedział przy stole przytulony do Jezusa.”
Jan 19:26; Jan 13:23

W tym wielkim dramacie, który jest opisany na pierwszych kartach Biblii, gdzie pierwsi nasi rodzice Adam i Ewa zostają ukarani wypędzeniem z raju, Pan Bóg daje obietnicę, że „*nasienie niewiasty*” potrze głowę węża. Księga Rodzaju 3:15. Pan Bóg powtarza tą obietnicę o „*nasieniu*” Abrahamowi: „*Tedy zawołał Anioł Pański na Abrahama po wtóre z nieba mówiąc: Przez siebie samego przysiągłem, mówi Pan: Ponieważes to uczynił, a nie sfolgowałeś synowi twemu, jedynemu twemu; Błogosławiąc, błogosławić ci będę, a rozmnażając rozmnożę nasienie twoje, jako gwiazdy niebieskie, i jako piasek, który jest na brzegu morskim; a odziedziczy nasienie twoje bramy nieprzyjaciół twoich. I błogosławione będą w nasieniu twojem wszystkie narody ziemi, dla tego, żeś usłuchał głosu mego.*” Księga Rodzaju 22:15-18

Narodzenie, życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa w świetle tej boskiej przepowiedni są ważnymi podstawowymi (fundamentalnymi) faktami. Pod Boską opatrnością Podstawowe Prawdy dotyczące tego przedmiotu zostały jasno i wyraźnie przedstawione przez tych pobożnych mężów, którzy napisali te cztery Ewangelie. Oczywiście głównym celem tych Ewangelii jest stwierdzenie, że Jezus jest tym obiecany nasieniem, którego Pan Bóg posłał na świat. Pan Bóg posłał Jezusa na świat, który się narodził z niewiasty jak czytamy: „*Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi.*” (Galacjan 4:4).

Pan Bóg posłał Jezusa po pierwsze żeby wykupić rodzaj ludzki od pierwotnej kary śmierci nałożonej na naszych pierwszych rodziców, dlatego że zgrzeszyli, a później w dalszej kolejności aby ustanowić Królestwo na ziemi, przez którego działającą siłę odkupiony świat powróci do społeczności z Panem Bogiem by żyć wiecznie. Ale Jezus nie mógłby zgładzić pierwotnego grzechu świata, gdyby sam był grzeszny. (Jan 1:29) Psalmista pisał: „*Przecież brata żadnym sposobem nie wykupi człowiek Ani też nie da Bogu za niego okupu.*” (Psalm, 49:8) dlatego, to było konieczne, że obiecany odkupiciel, pomimo że dzielił naturę ludzką, to jednak nie mógł dzielić grzechu, potępionej natury ludzkiej. Apostoł Jan w pierwszym rozdziale swojej ewangelii podkreśla z naciskiem, że Jezus posiadał przed ludzką egzystencją, że On był Synem Bożym „*Logosem*”, albo „*Słowem*”, zanim przyszedł na ziemię, i „*stał się ciałem.*”

Kiedy Ewangelista Jan ogólnie informuje, że Jezus nie miał ziemskiego ojca, to Ewangelista Łukasz podaje w szczegółach, w jaki sposób Jezus „*stał się ciałem.*” To w Ewangelii Łukasza mamy powiedziane o Marii matce Jezusa i o jej cudownym poczęciu i narodzeniu Jezusa w stajni w Betlejemie. Rozdział 1:24-35; 2:1-20. O tym wielkim dziejowym wydarzeniu, jako pierwsi zostali tą wiadomością zaszczytzeni pasterze jak czytamy: „*A byli w tej krainie pasterze w polu czuwający i trzymający nocne straże nad stadem swoim. I anioł Pański stanął przy nich, a chwała Pańska zewsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich bojaźń wielka, I rzekł do nich anioł; Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, Gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowy. A to będzie*

dla was znakiem: Znajdziecie niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie. I zaraz z aniołem zjawilo się mnóstwo wojsk niebieskich, chwalcących Boga i mówiących: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie. A gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze rzekli jedni do drugich: Pójdźmy zaraz aż do Betlejem i oglądajmy to, co się stało i co nam objawił Pan. I śpiesząc się, przyszli, i znaleźli Marię i Józefa oraz niemowlętko leżące w żłobie. A ujrawszy, rozgłosili to, co im powiedziano o tym dziecieniu. I wszyscy, którzy słyszeli, dziwili się temu, co pasterze im powiedzieli. Maria zaś zachowywała wszystkie te słowa, rozważając je w sercu swoim. I wrócili pasterze, wielbiąc i chwalcąc Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im powiedziano.” Łuk. 2:8-20

Drodzy słuchacze nasz czas dobiega końca, zostawiamy Państwa z tą wspaniałą nadzieją wesołą nowiną, jaką jest Ewangelia zwiastująca o pięknej błogosławionej przyszłości, jaką Pan Bóg przewidział dla całej rodziny ludzkiej a uskuteczni ją przez swego Syna Jezusa Chrystusa, który kupił cały świat swoją ofiarą złożoną na krzyżu. Prosimy nas słuchać w trzecią sobotę 18 Listopada o tej samej porze, a teraz zaczekamy na państwa telefony pod numerem 9415-1923, powtarzam numer telefonu 9415-1923. Dobranoc!

Wersety użyte w audycji

Rzym. 2:16 „Będzie to w dniu, kiedy według ewangelii mojej Bóg sądzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jezusa Chrystusa.”

1 Tes. 1:5 „Gdyż ewangelia zwiastowana wam przez nas, doszła was nie tylko w Słowie, lecz także w mocy i w Duchu Świętym, i z wielką siłą przekonania; wszak wiecie, jak wystąpiliśmy między wami przez wzgląd na was.”

2 Kor. 9:13 „Doznawszy dobrodziejstwa tej służby, chwalić będą Boga za to, że podporządkowujecie się wyznawanej przez siebie ewangelii Chrystusowej i za szczerą wspólnotę z nimi i ze wszystkimi.”

Rzym. 1:1 „Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany na apostoła, wyznaczony do zwiastowania ewangelii Bożej.”

1 Tym. 1:11 „Zgodnej z ewangelią chwały błogosławionego Boga, która została mi powierzona.”

Efez. 6:15 „I obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.”

Obj. 14:6 „I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem.”